

Bilag 2.

Oversættelse.

Minister for udenrigsøkonomi Jens Otto Krag's tale den 25. september 1958 under generaldebatten på De Forenede Nationers 13. plenarforsamling.

I. Nedrustningsproblemet, standsning af kernevåbenforsøg m. v.

Danmark har stedse med en levende interesse fulgt drøftelserne om nedrustnings-spørgsmål her i De Forenede Nationer og også i gerning demonstreret vor vilje til at medvirke til en løsning. Den danske regering har således i princippet erklæret sig enig i, at dansk territorium inkluderes i de inspektionszoner, som der har været forslag fremme om at oprette i Europa og de arktiske områder, og da man i FN for nylig på amerikansk foranledning på ny drøftede spørgsmålet om etableringen af en arktisk inspektionszone, gav vi endnu en gang vort samtykke til, at de dele af Grønland, der ligger nord for polarkredsen, inkorporeres i en sådan zone.

Det er den danske regerings, og jeg tør roligt sige hele det danske folks inderlige håb, at vi snarest kommer ud af det nuværende dødvande i nedrustningsforhandlingerne. Fra dansk side har vi ikke kunnet tiltræde forslaget om at lade alle FNs medlemslande have sæde i kommissionen, fordi vi må lægge vægt på, at den sammensættes på en sådan måde, at den bliver i stand til at arbejde praktisk. Det kommer ikke an på et par medlemmer mere eller mindre, men på at få en arbejdsdygtig kommission, og det må ikke glemmes, at i dette spørgsmål er stormagterne de hovedansvarlige.

Den modvind, nedrustningsforhandlingerne har været ude for i FN, bør ikke føre til, at man opgiver FN som det rette forum for behandlingen af dette spørgsmål. Dette udelukker dog ikke, at vejen til at bevare

dette spørgsmål inden for FNs rammer går over et topmøde mellem Øst og Vest.

I tråd hermed har Danmark givet sin fulde tilslutning til de bestræbelser, der udfoldes for at opnå fremskridt i nedrustningsspørgsmålet gennem drøftelser mellem Øst og Vest på regeringschefplan. Selv om de forberedende diplomatiske forhandlinger om et sådant møde har været stillet i bero siden midten af juni, synes den seneste udvikling at give et vist håb om, at en mere positiv udvikling i hele nedrustningsspørgsmålets behandling er i sigte. Jeg tænker her i første række på de i Genève for nylig tilendebagte ekspertdrøftelser om kontrol med indstilling af forsøgene med kernevåben, der resulterede i enighed om de tekniske forudsætninger for et kontrolsystem, USAs og Storbritanniens derpå afgivne erklæringer om indstilling af deres kernevåbenforsøg samt Sovjetunionens accept af de to vestmagters forslag om i slutningen af oktober at indlede forhandlinger om en overenskomst om kontrolleret indstilling af forsøgene. Også enigheden om ekspertundersøgelser af kontrolforanstaltninger til forhindring af overraskelsesangreb synes os at være et skridt fremad.

Det er naturligvis i sidste instans tilliden mellem nationerne, der er afgørende for, om en virkelig afspænding kan tilvejebringes. Denne tillid kan ikke — det ved vi jo — skaffes til veje med ét slag, og det vil derfor utvivlsomt være for ambitiøst at gøre sig forhåbninger om, at mere omfattende nedrustningsplaner har mulighed for at blive gennemført på indeværende tidspunkt. Den danske regering lægger derfor